

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, nie uwzględniając z jednej strony orzecznictwa dotyczącego gospodarczej sukcesji w obrębie grupy, a z drugiej strony przeniesienia odpowiedzialności pomiędzy kolejnymi przedsiębiorstwami lub błędnie stosując owo orzecznictwo. Rozpatrując łącznie przekazanie aktywów ITR spółce Parker ITR (zwanej wówczas ITR Rubber) (w ramach grupy Saiag) oraz późniejsze zbycie akcji (przekazanie akcji posiadanych w Parker ITR przez Saiag Parkerowi-Hannifinowi), Sąd błędnie opiera się na założeniu przekazania w obrębie grupy działalności będącej przedmiotem naruszenia przez Saiag Parkerowi-Hannifinowi. Sąd popełnił błąd, oceniając, że ciągłość gospodarcza polega jedynie na możliwym przeniesieniu odpowiedzialności pomiędzy niezależnymi przedsiębiorstwami Saiag i Parker-Hannifin, ponieważ nie uwzględnia to okoliczności, iż już gospodarcza sukcesja na spółkę Parker ITR miała już miejsce w obrębie grupy. W tym celu Sąd opiera się na subiektywnych zamiarach, a mianowicie na okoliczności, że wydzielenie sektora działalności w zakresie przewodów z gumy dokonane przez spółkę Parker ITR wpisywało się wyraźnie w cel, jakim była sprzedaż akcji tej spółki zależnej osobie trzeciej. Jednakże takie zamiary stron nie są przeszkodą w stosowaniu orzecznictwa dotyczącego gospodarczej sukcesji w obrębie grupy (wyroki: z dnia 7 stycznia 2004 r. w sprawach połączonych C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P i C-219/00 P, Zb.Orz. s. I-123; z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie C-280/06 ETI i in., Zb.Orz. s. I-10893; z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie C-511/11 P Versalis (dawniej Polimeri Europa) przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze; z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-43/02 Jungbunzlauer przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3435; z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-771; z dnia 29 marca 2011 r. w sprawach połączonych C-201/09 P i C-216/09 P ArcelorMittal Luxembourg przeciwko Komisji i Komisja przeciwko ArcelorMittal Luxembourg i in., Zb.Orz. s. I-2239), zgodnie z którym gospodarcza sukcesja następuje w momencie przekazania w obrębie grupy pod warunkiem, że istnieją „powiązania strukturalne” między podmiotem zbywającym (w niniejszym przypadku: Saiag/ITR) a podmiotem przejmującym (w niniejszym przypadku: Parker ITR). Ponadto istnieje różnica pod względem prawnym pomiędzy przekazaniem aktywów a przejściem osoby prawnej. W przypadku przekazania osoby prawnej przejęta jednostka ponosi własną odpowiedzialność za wszelkie naruszenia z okresu przed zbyciem, w tym również ewentualną odpowiedzialność jako następcą gospodarczy za akcje zbyte tej jednostce, w momencie gdy była ona jeszcze częścią przedsiębiorstwa uczestniczącego w naruszeniu. Okoliczność, że pozostałe podmioty prawne wchodzące w skład przedsiębiorstwa również mogły zostać uznane za odpowiedzialne (mimo że nie zostały ukarane w niniejszym przypadku), nie jest uzasadnionym powodem do wykluczenia przypisania naruszenia przekazanej spółce zależnej Parker ITR jako następcy gospodarczemu.

Drugi zarzut odwołania dotyczy tego, że w ramach wykonywania nieograniczonego prawa orzekania Sąd działał ultra petita i niezgodnie z prawem obniżył stopę podwyżki 100 kwoy grzywny ze względu na czas trwania naruszenia o 120 000 EUR w odniesieniu do spółki dominującej Parker Hannifin. Ani rzeczywisty czas trwania uczestnictwa Parker Hannifin w tym naruszeniu, ani odpowiadający mu współczynnik czasu trwania naruszenia przy obliczaniu kwoty grzywny nie został zakwestionowany przez Parkera-Hannifina (lub Parkera ITR). O ile Parker-Hannifin skutecznie zakwestionował okoliczność obciążającą polegającą na odgrywaniu roli przywódcy naruszenia, z

uwagi na którą Sąd zmienił wysokość grzywny, okoliczność ta nie powinna umożliwiać Sądowi, nawet w ramach przysługującego mu nieograniczonego prawa do orzekania, zmiany innych kryteriów obliczania grzywny (tutaj: czynnika czasu trwania), w odniesieniu do których skarżący nie podniósł zarzutu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgerichts Wien (Austria) w dniu 5 sierpnia 2013 r. — Pez Hejduk przeciwko EnergieAgentur.NRW GmbH

(Sprawa C-441/13)

(2013/C 313/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pez Hejduk

Strona pozwana: EnergieAgentur.NRW GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sporze dotyczącym naruszenia praw pokrewnych do autorskich, popełnionego w ten sposób, że udostępniono fotografię na stronie internetowej, która jest prowadzona w ramach domeny pierwszego stopnia w innym państwie członkowskim niż to, w którym uprawniony z prawa ma miejsce zamieszkania, właściwość zachodzi jedynie

- w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę osoba, której zarzuca się popełnienie naruszenia; oraz
- w państwach członkowskich, do których kierowana jest strona internetowa wedle swej treści?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-515/11 Delphi Technologies, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 7 sierpnia 2013 r. przez Delphi Technologies, Inc.

(Sprawa C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Delphi Technologies, Inc. (przedstawiciele: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwälte)